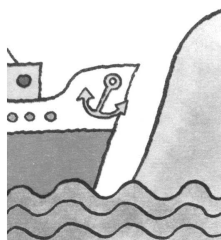
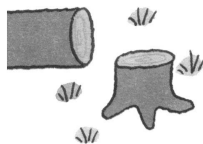
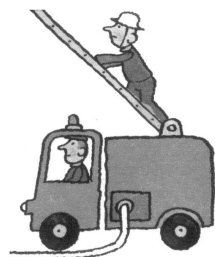
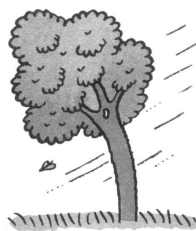
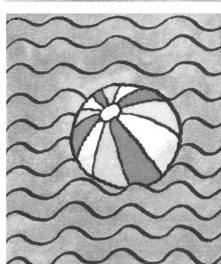
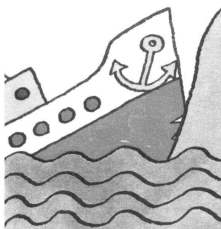


## Nejen pro nejmenší

Čeká nás léto a s ním různá dobrodružství. Jestlipak správně odhadnete, které obrázky patří k sobě? A že jde z některých strach? My se přece nemusíme ničeho bát. Chrání nás sám Pán Bůh. Nezapomeňme mu za to děkovat i o prázdninách.



# 10

# Tomášek



ZPRAVODAJ FARNOSTI  
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

*Motto:*

*„Bez Boha jsem jako ryba bez vody,  
bez Boha jsem jako kapka v ohni,  
bez Boha jsem jako stéblo trávy v písku,  
bez Boha jsem jako pták bez křídel.  
Ale když mě Bůh zavolá jménem,  
jsem voda, oheň, země i vzduch.“*

*Jochen Klepper*

## Úvodní slovo

Protože toto úvodní slovo je poslední před prázdninami, píše se téměř samo. Ať napíšu cokoli, bude to radostné a optimistické (a to dokonce bez ohledu na výsledky voleb). Máme před sebou totiž čas dovolených a odpočinku.

A tak si myslím, že si všichni můžeme uvědomit právě tuto duchovní zkušenost: že čas od času je nutno všechno (a všechny) nechat chvíli stranou a od toho

všeho se osvobodit. Pomůže nám to získat odstup, uvidět vše třebaš i jinak, nově a lépe, a – dokonce – se znovu začít těšit i na to, co už nám občas trošku může lézt krkem.

Milí farníci, těším se na vás po prázdninách!

*Váš farář Petr Vrbacký*

## Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Radio PROGLAS o dovolené** – vysíláme 24 hodin denně. Chcete-li naladit naše vysílání, máte tyto možnosti:

– VKV vysílače Radia Proglas:

Svatý Hostýn FM 90,6

Praděd FM 93,3

Příbram FM 96,0

Ještěd FM 97,9

Uh. Brod FM 105,7

Brno FM 107,5

Nové Hrady FM 107,5

– satelitní vysílání zachytitelné po celé střední Evropě Eurobird 1. digitálně MPEG nekódováno, 28,5 stupně východně, 12,607 MHz, 27,7 Ms/s, FEC3/4

– živé vysílání na internetu:

[live.atlas.cz/program.asp](http://live.atlas.cz/program.asp)

– další informace na [www.proglas.cz](http://www.proglas.cz) nebo v Katol. týdeníku.

• **Zájemci o teologické vzdělávání** mohou využít možnosti nových teologických kurzů, které od příštího školního roku připravilo pastorační centrum brněnského biskupství. Jedná se o nový typ kurzu katechetického, a dále o kurzy pro pastorační asistenty, akolyty, lektory i všechny laické pomocníky v pastorační práci. Bližší informace získáte u duchovních správců farností či na pastoračním nebo katechetickém centru brněnského biskupství. Přihlášky se podávají do 3. září 2002

• **V sobotu 27. června 2002 v 9 hodin vysvětlí v katedrále sv. Petra a Pavla otec biskup Vojtěch Cikrle novokněží** pro naši diecézi. Další 3 novokněže – salesiány vysvětlí biskup Karel Herbst rovněž v sobotu 27. 6. 2002 odpoledne ve 14.30 v kostele Panny Marie Pomocnice v Brně-Žabovřeskách.

• **Královská stoliční kapitula sv. Petra a Pavla v Brně oznamuje, že biskup Mons. Vojtěch Cikrle jmenoval novým sídelním kanovníkem ThLic. Václava Slouka**, děkana brněnského. Slavnostní instalace bude při bohoslužbě v katedrále o vigilii slavnosti sv. Petra a Pavla v pátek 28. června 2002 v 17.30 hodin.

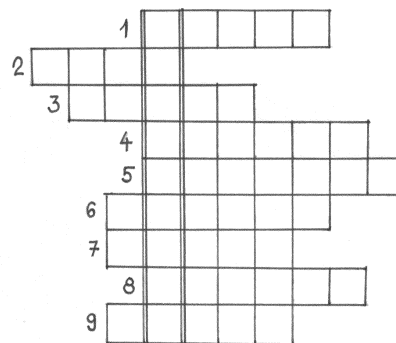
• **Brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle zve na diecézní pout' za obnovu rodin a nová kněžská a řeholní povolání**, která se bude konat ve čtvrtek 27. června 2002 v 17 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně.

• **Česká sekce vatikánského rozhlasu** uvedla od května 2002 do provozu internetovou stránku [www.radiovaticana.cz](http://www.radiovaticana.cz), na které lze nalézt každý den aktuální zpravodajství, textový archiv českého vysílání Rádía Vatikán a další texty, a také si lze každý den poslechnout ze záznamu nejaktuálnější pořad české redakce.

• **Den Brna** (oslava výročí záchrany Brna při švédském obléhání v roce 1745) letos připadá na sobotu **17. srpna 2002**. Program zahrnuje mimo jiné v 18 hodin pontifikální mši v katedrále celebrou Mons. Janem Graubnerem, arcibiskupem a metropolitou moravským, koncert duchovní

## Pro bystré hlavy

Říká se „Petr nebo Pavel – to je fuk.“ A vida i svátek mají v jeden den – 29. června. Vy o nich ale určitě víte mnohem víc. Doplňte odpovědi na pár zvědavých otázek o těchto dvou světcích a dozvíte se nevídané tajemství.



Legenda:

1. Který z nich nepatřil mezi 12 Ježíšových apoštolů?
2. Který z nich byl starší?
3. Co znamená v překladu Petr?
4. Přesto Petr Pána Ježíše třikrát ...
5. Šavel se obrátil na cestě do ...
6. Jak se jmenoval Petřův bratr (také apoštol)?
7. Jaké bylo Petrovo původní jméno?
8. Svatý Pavel bývá nazýván apoštolem ...
9. Jaké bylo původní povolání svatého Petra?

## Povídání

Šimon se rychle vyzul, umyl si ruce a už se řtil za mámou do kuchyně. „Tady to voní,“ začichal. „Jé, palačinky s marmeládou, mňam,“ zajásal. Také táta přišel do kuchyně a Šimon na to právě čekal: „Tati, mami,“ zvolal radostně, „já jsem tak šťastný, že nejedeme v létě k moři jako třeba Vojta, Tomáš, Lukáš, Martin nebo Káča a Adriana.“ Rodiče užasli překvapením. Co kvůli tomu bylo pláče a naříkání! „Mysleli jsme, že tě to mrzí, že nejedeme k moři jako některé děti, a ty z toho teď máš dokonce radost! Co tě na tom tak potěšilo?“ pomalu se vzpamatovávala maminka. „No přece, že se mi nemůže nic stát, za to jim... chudáci, třeba už se do školy nevrátí.“ Rodiče stále nechápali. A tak se Šimon pustil do vysvětlování: „Dnes jsme si v náboženství vyprávěli o Jonášovi. O tom, jak ho spolkla velryba. Kdepak, to já radši k moři nepojedu, abych takhle nedopadl.“ Šimon se s chutí pustil do palačinek a jen poočku sledoval mámu s tátou. Viděl mamčin shovívavý úsměv a na taťkovi zas bylo vidět, jak se mu ulevilo. Zato ani jeden z rodičů si nevšiml, jak se Šimon pod marmeládovými vousy směje. Jak je rád, že si mamka s taťkou už nelámou hlavu. „Co na tom, že mě mají za hlupáčka. Já vím své. A Pán Bůh taky!“

Jarka a Sojka

Protože Gonzáles měl donést naši vlajku (měli jsme být Horolezci), museli jsme na klacek přivázat můj pirátský šátek a přejmenovat se na Piráty. Pokřik nám vymyslel Brtník. Zněl takto: „My jsme velcí kruťáci, ostatní jsou dutáci.“ Na startu proběhlo zahájení a přiřazování písmen. My jsme dostali 'A' a vyrazili tedy na trať jako první.

1. stanoviště byla střelba. Bohužel jsem se netrefil ani do bedny, na které byly terče připevněny.

Na stanovišti číslo 2 byla orientace, ve které jsme byli docela dobří. Získali jsme hodně bodů.

Cestou na 3. Stanoviště nás dojeli Bob a Gonzáles, který běžel za Bobovým kolem. Gonzáles nám donesl vlajku, a tak jsme se opět přejmenovali na Horolezce. Náš staronový pokřik teď byl: „Horolezci lezou, lezou, do třetího místa se vlezou. Každou horu pokoří a hlavy jim uhoří.“ Třetí stanoviště byla příroda, kterou připravili Káče a Dan. I když jsme na stanovišti vůbec nečekali, tak plnění úkolů trvalo přes hodinu. Nejvíce se mi tam líbilo poznávání přírodnin jen po hmatu. Poznali jsme všechno kromě trsu lískových oříšků a bažantího pařátu.

Potom jsme šli na čtverku. Byl to nejdelší přesun z celého dne. 4. stanoviště byla morseovka. I když jsme se střídali ve vysílání a přijímání, získali jsme z 25 jenom 3 body.

Potom jsme šli na pětku – speciální stanoviště. Tam jsme měli točením klíčky vyrobit tolik elektřiny, aby se nám rozsvítila

žárovka. Nikomu z nás se to nepodařilo. Potom měl Mejdló běžet s polní telefonní ústřednou po cestě, kde byly kopřivy.

Dál byla Finská stezka, kde byla Chiken, Šídlo a Vlč. Lezlo se tu po laně, běhalo do kopce i z kopce, a sjíždělo po provaze. Při přeskokování potoka jsem si namočil jednu botu. I tak jsme měli druhý nejlepší čas.

Pak jsme šli na zdravotvědu, kde jsme toho moc nevěděli, a tak jsme si z nich alespoň dělali legraci.

Poslední stanoviště byla osmička, kde se dělaly uzly, odhady výšky, váhy a vzdálenosti a zatloukaly hřebíky.

Potom jsme běželi dlouho z prudkého kopce, a pak jsme měli pokračovat kolem rybníka, ale vydali jsme se na opačnou stranu. Když jsme zjistili, že jsme se ztratili, zeptali jsme se cyklistů a ti nám dobře poradili. Na start jsme došli jako první a já jsem Gonzálesovi napsal diplom za to, že mi druhou polovinu cesty nesl baťoh.

Pak začalo krupobití a my jsme strávili půl hodiny pod přístřeškem. Až krupobití přestalo, začaly atrakce.

Když došli všichni na start, proběhlo vyhodnocení. Z 21 hlídek jsme skončili devátí. ZMS vyhrály Štítko, L'amico a Marča.

Potom jsme se klouzali z blátivého kopce dolů směrem k Rakovci. Tam někteří nasedli do aut, jiní na tramvaje a odjeli jsme domů.

*Adam, 8 let*

hudby ve 20 hodin a ohňostroj ve 21 hodin. Bližší informace budou na plakátech.

#### • VÝZVA

Drahé sestry a bratři, rádi bychom vás přizvali ke společnému úklidu našeho chrámu. Dovolujeme si svolat farní brigádu, která proběhne těsně před svátkem sv. Tomáše, apoštola, v sobotu 29. 6. 2002 po druhé ranní mši. Prosíme zájemce o pomoc, aby se nahlásili v sakristii (čím dříve, tím lépe) a pak i přišli v dohodnutý čas. Vítání jsou všichni! Předem děkujeme a těšíme se na spolupracování.

• **Nové číslo časopisu Rodinný život.** Dovolujeme si Vás upozornit na část obsahu nejnovějšího čísla časopisu Rodinný život, které je zaměřené na otcovství.

Časopis Rodinný život vydává Centrum pro rodinný život při arcibiskupství olomouckém. Jedná se o časopis určený křesťanským rodinám – manželům, rodičům, ale také vychovatelům, prarodičům, snoubencům, kněžím a vůbec všem, kteří se dostávají s rodinami do kontaktu.



## Pozvánka na koncert

Duchovní správa kostela sv. Tomáše  
v Brně vás srdečně zve na

### SLAVNOU POUTNÍ BOHOSLUŽBU

v 17.30 hodin

spojenou s

### KONCERTEM

### DUCHOVNÍ HUDBY

v 18.30 hodin

Zazní díla J. S. Bacha, G. F. Händla,  
W. A. Mozarta, G. Faurého,  
P. Ebena a F. Fialy

Účinkují:

Ivana Divišová – soprán  
Richard Samek – tenor  
Jana Fojtová – flétna  
Helena Fialová – klavír  
František Fiala – varhany  
– Vstupné dobrovolné –

\* Brno \* 3. července \*

\* kostel sv. Tomáše \* Moravské náměstí \*

## Omluva

Omlouváme se Jarce C., autorce povídek, za redakční chybu, k níž došlo v minulém čísle našeho časopisu *Tomášek*.

*redakce*

---

---

## Pojďte

*a přiložte ruce k dílu!*

---

---

Milé farnice a milí farníci,

uplynula již určitá doba od mého nástupu do kostela. Za tu dobu jsem se snažil trochu rozkoukat. Našel jsem spoustu zajímavého. Nejbohatším zdrojem se stala paní Turečková a pan Kolem, kteří přímo přetékají zajímavostmi z historie „Tomáška“. Vyprávěli mi o naší pietě, o skladateli . . . , o bombardování „Tomáška“, no zkrátka samé zajímavé. Možná se někdy dostanou i na stránky našeho skvělého farního žurnálu. Ale o tom jsem nechtěl psát, chtěl bych napsat něco o potřebách „Tomáška“.

Jako každá budova, i „Tomášek“ potřebuje pravidelnou údržbu. O základní věci se samozřejmě stará kostelník, což doufám činí. Ale vyskytnou se věci, se kterými si, chlapec, neporadí. Jsou to řemeslné práce, vyžadující fortel a naučené hmaty jako třeba oprava elektrických zařízení, truhlářské a stolařské práce, zámečnické práce. Například. To je pro mne španělská vesnice. Také se hromadí úkoly, na které je potřeba pomoc více osob, například umýt okna v kostele, ty nahore, nebo umýt světla, a tak. Je toho mnoho. A je na nás, na farnících (cítíme-li se jimi), abychom se postarali o „svůj“ kostelíček. Jenomže . . . !

Kostel svatého Tomáše má strategickou polohu. Je blízko centra, poměrně dobře se u něj parkuje, a pak ta duchovní

správa, no to je něco! Proto je vyhledávaným místem pro vdavky, poslední rozloučení, křtiny a podobné aktivity. Má to neblahý následek, stává se poněkud kostelem průchozím. Mnoho lidí k nám chodí, jen že k nám chodí, nijak se nepočítají do farnosti. Třeba při volbách jsem mnohokrát slyšel: „Já volit nepůjdu, já ty lidi neznám . . .“

Je však (doufám) hodně i takových, kteří pro „Tomáška“ „dýchají“. Ti jsou ochotni přiložit ruku k dílu. Jen o nich vědět. Mnoho kostelů má například jakousi kartotéku, seznam řemeslníků, kteří rádi pomohou ve své profesi a postačí jim stisk ruky jako odměna a vědomí dobrého skutku. U nás takový seznam není. Nepochybuji o tom, že k nám chodí zedníci, zámečníci, malíři, zkrátka řemeslníci všeho druhu. Ale nejen řemeslníci. I pracující inteligence je vyhledávaným zdrojem pracovní síly. Jen o nich vědět. Mnoho lidí si pod angažovaností ve farnosti představují vyučování, vedení modlitebních společenstev, ministrování atp. Ale je péče o dům Hospodinův méně?

Pochopili jste to správně, jde mi o ten seznam dobrovolníků. Ale i o zamyšlení. Tak budete-li mít chuť vydat se Hospodinu do rukou tímto způsobem, vyplňte přiložený lístek a vhod'te do krabičky v sakristii. Netřeba se bát, že ohlásivšího se dobrodince bude čekat po návratu z práce druhá směna. Slibuji, že vás budu šetřit.

*Váš kostelník*

i z farností sv. Jakuba, Kr. Pole, Židenic aj. Po řadu let se utkávaly tříčlenné hlídky ve snaze získat putovní pohár, který letos získal již 25. dočasný majitele. Závody, připomínající osobnost jezuitského kněze Martina Středy, mají tedy dlouhou tradici a pohnutou minulost i současnost.

K nejlepším tradicím tohoto závodu patří pozdní návraty účastníků závodů domů, rozmary počasí a kvalitně připravená stanoviště, která prověřují schopnosti i znalosti soutěžících. Co se týče počasí, je zřejmé, že k závodům nemá kladný postoj a v minulosti se k soutěžícím chovalo dosti agresivně. Letos si počasí připravilo krátkou přehlídku všeho, co bylo možno během uplynulých 25 ročníků zažít, navíc si kromě dopoledního vedra a večerního lijavce, deště, mlhy a poprchávání pro jubilejní příležitost připravilo i malé překvapení v podobě bouřky, hromobití a krupobití. Tato atrakce byla všemi účastníky oceněna jako nezapomenutelný zážitek a setrvá ve vzpomínkách všech jistě velmi dlouho. Blahodárný vliv počasí na lidský charakter se projevil a lze říci, že účastníci letošního ročníku vzdorovali přírodě statečně a úspěšně. Tato nová generace, naše budoucnost, byla nejenom ošlehnuta větrem a spálena sluncem, ale i zmáčena deštěm a praštěna kroupou; jistě nepřeháním, když řeknu, že účastníci jsou opět o něco lépe připraveni pro život. Ve zkoušce překonávání nepřízně počasí obstáli všichni velmi dobře.

Totéž hodnocení však nelze říci o stanovištích na trase. Zde se již projevovaly

nejen rozdíly ve schopnostech a vědomostech, ale také v chování, které bylo zajisté příčinnou propadu některých hlídek v celkovém hodnocení o 2-4 příčky níže. O pořadí však obecně rozhodovalo především bodové ohodnocení na jednotlivých stanovištích. Kromě bezdrátového přenosu dat pomocí Morseovy abecedy mohli soutěžící ošetřovat popálené, vozit se po laně na finské stezce, střílet ze vzduchovky, osahávat spodní čelisti mně neznámého býložravce, zorientovat se v problematice orientace, a jako bonus si mohli zatočit klíčkou polního telefonu, o běhu s telefonní ústřednou nemluvě. Toto a mnoho dalšího zažili soutěžící letošního ročníku Závodů Martina Středy.

Na celkovém úspěšném vyznění závodů se podílelo mnoho faktorů více či méně předvídatelných. Nebude daleko od pravdy konstatování, že jubilejní 25. ročník ZMS proběhl tak, že na něj budou všichni dlouho vzpomínat, což je dobře. Velká výročí nesmí být zapomenuta.

*Gert*

---

---

## ZMS

*Závody Martina Středy v sobotu 15. 6.*

---

---

Na ZMS jsem měl jít s Gonzálem a Mejdlem. Když jsme s Mejdlem přišli na sraz, který byl v 7.15, zjistili jsme, že nemáme Gonzálese, který, jak jsme zjistili později si myslel, že sraz je v 7.50.

mohli nastoupit, a přidělili nám jednoho ze závozníků coby dozor. Náklad na korbě byl velmi různorodý a každý z nás si sedl, kde bylo místo. Koala sedí na velkém větenu provazu, Žirafa na balíku konzerv a Klokana a já sedíme na vylehčených cihlách, jejichž mřížka se nám nesmazatelně vrývá do paměti. Na korbě jsou také plechovky Coca-coly, košťata, melouny a výše zmíněný Turek, který kontroluje, zda se cestující za jízdy nevyklánějí a zda se necpou melounem, což byla v případě Klokana obava zcela odůvodněná. Po přibližně deseti kilometrech náklad'ák zastavuje a my vystupujeme.

Dříve než stačil náklad'ák odjet, mívám nás další auto s uzavřenou korbou, svými rozměry značně připomínající auto mrazírenské. Nicméně když je řidič Žirafou přemluven k tomu, aby nás vzal, zjišťujeme, že se jedná o přepravce kartáčnického zboží, momentálně hodně vytíženého. Kabina pro náklad je zaskládána asi do tří čtvrtin výšky krabicemi. Nejprve dovnitř házíme batohy a pak se tam skládáme sami, kromě Klokana, který má jet vpředu. Řidič nechal otevřené boční dveře a tak můžeme ze své pozice pod stropem sledovat výjevy okolní krajiny, která se střídavě objevuje těsně vedle nás nebo hluboko pod námi. Cesta do Yusufeli se neuvěřitelně táhne a když vystupujeme, jdeme na žádost Koaly a Žirafy do prvního možného hotelu. Průběh cesty hodnotili velmi nelichotivě. Koala získal averzi k přesunům pomocí autostopu a Žirafa byla všeobecně unavena. Během dneška jsme klesli o dva

tisíce metrů a tak byl večer věnován regeneraci a aklimatizaci. Koala chytá signál k mobilnímu telefonu, aby se spojil s domovem.

V průběhu večera se jdeme najíst do místní restaurace. Průvodce Lonely Planet uvádí, že ve městě dochází k častým výpadekům elektřiny, což se ukazuje jako dobrý postřeh. Jíme sice v letní zahrádce, kterou v místních poměrech představují tři stoly na chodníku, ale i po znovuoobnovení dodávky proudu zůstává počet hostů neměnný. Vracíme se do hotelu, rozvalujeme se po postelích a dopřáváme si hygieny, kterou jsme na horách postrádali.

Skutečnost, že máme okna s výhledem na místní centrum a největší volnou plochu ve městě, je nám připomínána neutichajícím hlasem ulice, což je spolu s velkým vedrem důvod, proč bychom spát chtěli, ale nemůžeme. Kolem půlnoci je 30,6°C a zřejmě nejlepší doba pro projevy radosti ze života a startování dvoutaktních motorů. Ve čtyři hodiny ráno se pro změnu zpoza hotelu ozývají tlampače s magnetofonovým imámem, který využívá plně možností moderní zesilovací techniky.

*pokračování příště ...*

---

## 25 Závodů Martina Středy

---

Ano, již po 25. se uskutečnily závody, kterých se účastnilo množství více i méně známých tváří nejen z naší farnosti, ale

---

## Přečetli jsme za vás ...

---

... dnes z knihy Kateřiny Lachmanové

### Dvojitá tvář lenosti aneb Zrcadlo pro lenochy klasické i notoricky přetížené

Je-li cesta zarostlá trním, vypovídá to o tom, že ji někdo málo čistí nebo málo používá. Musí jít ovšem o zanedbání dlouhodobé, protože takové trní nevyroste přes noc. Stručně řečeno, lenoch si tak dlouho zjednodušuje život, až si ho tím zkomplikuje.

Vezměme pár příkladů ze života. Tak dlouho se vám nebude chtít ztrácet čas nutnou údržbou domu, až se z něj časem stane obydlí hrůzy: na co člověk sáhne, to upadne, na půdu zatéká, okny protahuje a každou chvíli praskne vodovod, protože se už dávno měl vyměnit.

Snad ještě typičtější je příklad studenta, který odkládá nepříjemné předměty kam až to jde – až už to nejde.

Nebo jste líní udělat si kolem sebe pořádek, a neustále tak ztrácíte čas hledáním. Znáte to: pod touhle hromadou by měl být někde diář (případně šroubovák). Kde zase mám druhou ponožku, už jsem měl být dávno na cestě! A jejda, tahle složenka měla být zaplacená před půl rokem, jaké

asi bude penále? Nechce se vám udržováním pořádku ztrácet čas, když je klid, raději si na svých hromadách a hromádkách rozložíte noviny.

Aby mi někdo špatně nerozuměl, nejsem zastáncem sterilního pořádku, protože ten v mnoha případech svědčí ani ne tak o pořádkumilovném člověku, jako spíše o nedostatku smysluplné činnosti či přímo modlářství. Ano, i ve věci pořádku lze zaměnit prostředek za cíl, dělat pořádek pro pořádek a pořádek dokola leštit, čistit, rovnat a přerovnávat, a ještě tím tyranizovat své okolí.

Výrok o cestě zarostlé trním lze dobře aplikovat na život modlitby. Modlitební život se dá přirovnat k zahrádce, která vyžaduje stálou průběžnou péči, má-li z ní něco být. Jestliže někdo vyrazí na zahrádku jen dvakrát ročně, stráví celý den jen rvaním divokého ostružiní, kopřiv a bolševníků, nemůže se divit, že příště najde vše ve stejném stavu. Po několikerém snažení pak musí dojít k závěru, že práce na zahrádce je naprosto zbytečná dřina, protože se stejně nic kloudného neurodí.

Podobně nitro člověka může být zarostlé plevelem natolik, že vůbec není schopen se ztížit, vejít do Boží přítomnosti a modlit se. Po takových řídkých pokusech nechut' k modlitbě jen vzrůstá, protože dřina byla vynaložena, ale ovoce nikde.

◇ Kateřina Lachmanová, *Dvojitá tvář lenosti*, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří (2000).

---

---

## Předprázdninové zamyšlení nejen pro rodiče

---

---

Drazí přátelé, blíží se doba, kdy naši farníci školou povinní obdrží vysvědčení, snad pravdivé hodnocení jejich celoročního snažení či nesnažení. Dříve než se rozhodnete, jaký nástroj pochvaly vezmete do svých rukou, nabízím k zamyšlení článek, který jsem objevil v jednom prestižním zahraničním časopise. Pro úplnost je třeba dodat, že žáci ve Francii jsou hodnoceni čtyřikrát do roka.

### ČTVRTLETNÍ HODNOCENÍ ŽÁKA JEŽÍŠE PŘED VELIKONOCEMI

*Ježíš, žák jedné ze škol v Nazaretě, se vrací domů s vysvědčením za poslední čtvrtletí. Opravdu není o co stát, a Marie, jeho máma, která nikdy nic neřekla k předcházejícím, je tentokrát nucena je ukázat Josefovi.*

*Josef čte Čtvrtletní hodnocení žáka Ježíše.*

#### • Matematika

Příliš se nezapojuje a mimo dělení chlebů a ryb toho moc neumí. Sčítání moc nepochopil, neboť tvrdí, že jeho Otec a on jsou jedno. Vidí Jednotu všude a nepřipouští žádné dělení. Dává přednost číslům 1, 3, 7, 12, 72, 1000, 144 000 více než jiným a projevuje jistou úzkost k číslu 11.

#### • Fyzika

Trvá na tom, že má moc odvolávat přírodní zákony, když tvrdí, že má moc hory přenášet. Porušuje zákony gravitace - kráčí po moři, také optiky – vidí neviditelné a může vrátit zrak nevidomým.

#### • Chemie

Místo toho, aby prováděl pokusy stanovené profesorem, baví se tím, že mění vodu ve víno, aby rozesmál své kamarády.

#### • Slovní projev

Má velké problémy hovořit jasně: vyjadřuje se stále nesouvisle, v podobenstvích. Místo toho, aby hovořil latinsky, jazykem Říše, dává ve vyjadřování přednost lidovému dialektu zvanému aramejščina.

#### • Psaní

Nikdy nemá svůj sešit a tužky, proto je nucen psát do písku.

#### • Chování

Projevuje nepříjemnou tendenci stýkat se s chudými, prašivými, a dokonce s prostitutkami. Rozsévá nepořádek mezi chrámovými prodavači. Dělá hluk a tím probouzí mrtvé.

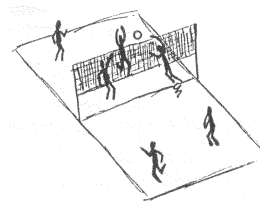
#### • Pořádek

Ztratil ve škole své věci. Tvrdí, že nemá dokonce ani kámen jako polštářek pod hlavu.

#### • Názor školního psychologa

Žák Ježíš projevuje jistou tendenci k paranoie: tvrdí, že je syn Boží a jeho

opravdu zahrávalo skoro jako na Apríla: chvíli svítilo sluníčko, chvíli se mračilo, občas spadla nějaká ta kapka, do toho si sem tam zafoukalo. Tak jsme se pustili do hraní na venkovních hřištích taky.



Celkem 10 družstev bylo rozlosováno do dvou skupin, v nichž si zahrál každý celek s každým. Do bojů o „medailové“ pozice mohly postoupit pouze dva nejlepší týmy z každé skupiny. Ze skupiny A se to podařilo *Mašince a Motoru Zábrdovice*, ve skupině B si postup vybojovaly týmy *Šíma a jeho parta* a *Křenová 21A*.

A jak to skončilo? Tak to já už nevím, protože jsem šla domů bojovat o večeri.

*Dáša, Orel Židenice*

*Pozn. redakce:*

*Protože ale zástupce naší redakce zůstal přítomen až do konce, rádi vás seznámíme s celkovými výsledky:*

1. *Šíma a jeho parta*
2. *Křenová 21A*
3. *Mašinka*
4. *Motor Zábrdovice*

*Dva volejbalové týmy pod vedením Radka a Káčete hrající v barvách naší farnosti se podělily s ostatními družstvy o 5.–10. místo.*

---

---

## Expedice 2001 (6)

*Sýrie*

---

---

Když ještě ani po hodině neprojelo kolem nás jediné auto, rozhodli jsme se vyprovokovat příjezd vozidla praktickým experimentem s teoretickým konceptem zákona schválnosti. Já jsem zachycoval fotografickou kompozici u cesty sedícího Koaly a Žirafy s názvem *On the road*, ležíc přitom uprostřed silnice, což by samo o sobě mělo přilákat alespoň náklad'ák. Protože jsme ale chtěli jet na jistotu, byl celý experiment jištěn Klokánem, který fotil mě, jak fotím. Výsledkem mělo být, že jako na potvoru něco pojede a my nic nevyfotíme, což se nestalo, a ty obrázky jsme vyfotili. Klokán se rozhodl pro těžší kalibr a vyžádal si ode mne fotografické filtry, jejichž aplikace vyžaduje trpělivost, soustředěnost, hbité prsty a především dostatek času. Tentokrát to pomohlo. Než se dostal k upevnění nástavce na redukci, vynořil se v zatáčce náklad'ák, jedoucí směrem na Yusufeli. Stopli jsme ho a začali se bavit s posádkou. Anglicky sice neuměli, ale přesto jsme pochopili, že nám chtějí sdělit dvě zprávy, jednu dobrou a pak tu druhou.

Dobrá zpráva byla taková, že nás vezmou, ta druhá byla, že nejedou do Yusufeli. Domluvili jsme se, že nás vezmou alespoň několik kilometrů po cestě, než z ní odbočí a pojedou domů do hor. Oddělalí prkna, která byla na boku, abychom

potěšil a že si tak i nadále zasloužíme Vaši přízeň.

Za Dům léčby bolesti s hospicem sv. Josefa

MUDr. Zdeněk Bystřický  
ředitel DLBsH sv. Josefa

---

---

## Nedělní frapování

---

---

Neděle 16. 6. – farní kavárna. Hladoví a žizniví farníci se scházejí před fary, snaží se dostat dovnitř. Chyba! Jakýsi člověk je nechce pustit, ani pádné argumenty nezabírají. Stále si trvá na svém: „Počkejte, uvidíte.“ V oknech fary se objevují postavy navlečené do prostěradel, na hlavách zelené věnce. Podobně odění člověci se shromažďují i venku pod okny fary a spolu s již dostatečným počtem zhlédnou divadlo, kterým jsou přítomní zváni na řeckou specialitu.

Text uvedený níže je ten, který nás i ostatní kolemjdoucí pobavil, poučil a dodal nám odvahy k ochutnání uvedeného:

C: Vyslechněte pověst slavnou, nestůjte tu takhle stranou. Jak jest frapé přišlo na svět, vypoví vám těchto pět vět. Pohlédněte proto vzhůru, Ikarus má peří fůru.

I: „Táto, kolik je ti let, že ses vydal na ten let, táto, tohle vidět máti, tak tě asi pěkně zmlátí.“

D: „Já tvůj otec moudrý radím, i když zároveň ti fandím: ke slunci nelítej, vosk bude tekutej.“

I: „To jsou jenom babský kec, já jsem milý chlapík přeci, lítám jako stíhačka, je to pro mě brnkačka.“

D: „Vojta koulí očima, je to pěkný klučina.“

*Ikarus padá, zatím pěje chór:*

C: Ikarus byl chlapa kus, na křídlech měl peří z hus. *(Současně z oken vyhazováno peří!)*

Peří mu však upadlo, spadl jako letadlo.

*(Ikarus dopadá na zem a je čepován.)*

Obsah jeho útroby pijeme i dnes, v tom je celý figl, zakopanej pes.

vysvětlivky:

I=Ikarus, D=Dajdalos, C=Chór

*Autoři: Ikarus, Dajdalos, Chór a já.*

---

---

## Volejbal ve dvě

*reportáž z utkání*

---

---

Jak to začalo?

V krásně aprílovém počasí se 2. června kolem 14. hodiny na BIGY začali scházet nejen volejbaloví hráči vybavení sportovním elánem, ale taky fanoušci vyzbrojení silnými hlasivkami. Počasí si s námi

království není z tohoto světa. Navíc je možné u osoby najít počátek schizofrenie s rozvojením osobnosti: dítě tvrdí, že je tři osoby v jedné, a byl spatřen na více místech najednou.

*Reakce sv. Josefa*

*Josef, po přečtení Čtvrtletní hodnocení žáka Ježíše, si řekne, že takto to nemůže jít dál, že je nutné přijmout nějaká opatření. „A tak, můj malý, když je to takto, začneš se mnou pracovat v dílně a můžeš udělat velký kříž nad svými velikonočními prázdninami.“*

⇒ **Ponaučení**

Je třeba vždy vidět dál než jsou postoje a činy lidí. Možná se nám stává, že soudíme naše mladé příliš rychle nebo příliš přísně.

*Převzato z Jeunesse-Lumière, č. 38/2001.*

*Přeložil Strýc kaplan Petr\* Beneš*

---

---

## Slovo nemocným

---

---

*Bud' vůle Tvá!*

Dokud je člověk zdravý, neuvědomuje si činnost a souhru jednotlivých orgánů svého těla. Vše se mu zdá samozřejmě a přirozené. Teprve ve chvíli, kdy onemocní, začne vnímat, jak jednotlivé části jeho těla pracují, jak se vzájemně podporují a vytváří harmonický celek. Každá

nepravidelnost nebo porucha mu působí potíže a starosti. Člověk si v těch chvílích plně uvědomuje, jak lpí na životě, jak se snaží si ho udržet a jak se intenzivně brání smrti. Přirozený odpor člověka proti smrti je pouze jiným vyjádřením lpění na životě.

Strach ze smrti, který je zakotven v duši každého člověka, je důkazem, že nemůže dojít k úplnému zániku člověka ani po rozkladu jeho těla. I toto nám potvrzuje to, co nám říká zjevené Boží slovo, že jsme povoláni k věčnému a blaženému životu u Boha. Tato skutečnost nám dává současně odpověď na otázku, která se ptá, jaký je smysl lidské existence. Bez této naděje by nemělo v lidském životě nic smysl, ale naděje na věčný život dává smysl i těm nejbolestivějším událostem lidského života.

Tělesný život má snahu stavět se na odpor smrti. Toho si jsou vědomi všichni lidé, kteří jsou v blízkosti těžce nemocných a sledují jejich reakce. Dokud tato vůle žít není v člověku přemožena, člověk se smrti nepoddává. I sám nemocný si to někdy uvědomuje a silně ho to ovlivňuje, zvláště tehdy, když se mu začnou vracet síly a pocit zdraví. Často ho tento stav přiblíží k Bohu a někdy to znamená změnu jeho života.

Když je člověk skutečně těžce nemocen a léčí se v nemocnici, poznává, že se mu věnuje řada lidí, kteří se mu snaží vrátit zdraví a využívají k tomu všechny své síly a dovednosti. Nemocný si v takových chvílích uvědomuje, že je závislý na Původci a Udržovateli života, že touží

po stálém zlepšování a zdokonalování pro život bez konce. Tato touha, na začátku malá, stále roste a mohutní. Kristus Pán to vyjádřil v podobenstvích o kvasu, hořčičném semeni a novém víně, které roztrhá staré měchy. Plného rozvinutí života dosáhne člověk až ve chvíli, kdy přijde do plného společenství s Bohem, které už nebude moci ztratit žádným skutkem.

Musíme prosit o to, aby naše víra v Boha a důvěra v působení Boží prozřetelnosti v našem životě stále rostly a stále intenzivněji ovlivňovaly celý náš život, aby nám daly dost poznání smyslu všeho, co budeme prožívat, a také dost síly a statečnosti překonat nejistotu a strach z neznáma. Jen s Boží pomocí můžeme dobře prožít i rozhodující a nejdůležitější krok našeho života.

*otec Josef Šik*

---

## Z Farní charity

---

### 1 Sběr použitých věcí pro charitu

Polovina roku 2002 je za námi, a tak v tomto čísle „Tomáška“ najdete kopii letáčku s termíny sběrů použitých věcí pro charitu do konce roku 2002. Na druhé straně letáčku je seznam sbíraných věcí a další podrobnosti jsou na vývěsce v zdu v kostele. Při této příležitosti chceme poděkovat všem, kdo se odevzdáním pro

ně nepotřebných věcí každý měsíc podílejí na naplnění dvou železničních vagonů, jejichž obsah pak pomáhá zjednodušit život těm nejpotřebnějším. Současně opakujeme prosbu hlavních organizátorek této akce ze Starého Brna, aby se ti, kdo mohou, zúčastnili také ukládání balíků do vagonů na nádraží. Každá ochotná ruka bude vítána. Pokud se rozhodnete pomoci, kontaktujte přímo paní Halámkovou (tel. č. 05/43 24 96 84/ nebo paní Keprtovou /tel. č. 05/43 21 48 16 – domů). Upřímně díky všem, kdo již s nakládáním pomáhali.

Vámi darované věci se vozí do Střediska křesťanské sociální pomoci v Broumově. Zde se vše ve chráněné dílně, kde pracují zdravotně postižení spoluobčané, třídí, opravuje, balí a podle konkrétních požadavků expeduje. Středisko pravidelně zásobuje v České republice uprchlické tábory, centra pro bezdomovce, ústavy sociální péče, dětské domovy, dětské rodiny, ženy samoživitelky, důchodce, nezaměstnané, imigranty, rodiny s příjmy pod sociálním minimem ... Z Broumova šlo mnoho tun materiální pomoci do Arménie, Karabachu, Rumunska, Iránu, Bangladéše, na Ukrajinu, do Ruska, Ghany, Peru a především do Chorvatska, Bosny, Hercegoviny, Slovinska a Kosova.

Finanční pomoc můžete poskytnout také přímo na účet:

*Česká spořitelna, a.s. Trutnov  
pobočka Broumov  
č. ú. 1302698349/0800  
variab. symbol DAR*

### 2 Valutová sbírka

#### *Předběžné výsledky Valutové sbírky*

Ve dnech od 1. listopadu 2001 až do 31. ledna 2002 mohla široká veřejnost na území brněnské diecéze přispívat do kasiček evropskými měnami, které s nástupem Eura ztrácejí svou platnost. Tuto sbírku pořádaly jednotlivé oblastní charity DCH Bmo. Celkem se tak ve 110 kasičkách nashromáždil obnos v hodnotě přes 1 milion korun. Chybí však proměnit ještě 17 nejen evropských a často problematicky směnitelných měn, které se do kasiček dostaly. Přesto se však do dnešního dne podařilo podpořit projekty na pomoc potřebným lidem Oblastních charit Blansko, Brno, Břeclav, Hodonín, Třebíč a Domu léčby bolesti s hospicem v Rajhradě v celkové částce 932 680,- Kč.

To vše by se nemohlo uskutečnit bez štědrosti dárců, pomoci dobrovolníků a obětavosti charitních pracovníků, kteří několik set kilogramů mincí a bankovek počítali ručně.

### 3 Sběr použitých známek

Jak jsme slíbili v minulém čísle „Tomáška“, snažíme se získat více informací o organizaci a průběhu této akce. Zjistíme, že jednotliví zahraniční odběratelé mají většinou své vlastní požadavky na kvalitu a způsob zpracování známek, pořádají např. pro dodavatele soutěže se symbolickými cenami výhercům aj. Ve vyhledávání informací budeme pokračovat.

### 4 Novinky z Domu léčby bolesti s hospicem sv. Josefa

V těchto dnech jsme obdrželi milý dopis od vedení Hospice, který jako obvykle otiskujeme, abyste viděli, jak charita hospodaří s vašimi peněžními dary.



*„Je země mrtvých a je země těch, kdo žijí.  
A mezi nimi láska, to je most který všechno přetrvává  
a všemu dává smysl.“*

*T. Wilder*

Farní charita u sv. Tomáše  
Lidická  
602 00 Brno

V Rajhradě 6. června 2002

Vážený pane faráři,  
dovolte, abychom touto cestou poděkovali za finanční dar, který jsme obdrželi od farní charity u sv. Tomáše. Velmi nás těší jakákoliv pomoc, ze které můžeme vyčíst víru v potřebnost a důležitost našeho zařízení.

Peníze, které jsme Vaším prostřednictvím obdrželi, budou použity na zakoupení léků pro pacienty v našem hospici.

I díky Vám můžeme pomoci nemocným v jejich nejtěžších životních chvílích od bolesti, smutku a starostí.

Pevně věříme, že další zprávy o Domu léčby bolesti s hospicem Vás budou moci